

“मीठे बच्चे- अब फर्केर घर जानु छ, त्यसैले देहको भान छोड्दै जाऊ। म यति राम्रो छु, धनवान छु- यी सबै छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ।”

प्रश्न:- कुन निश्चय वा धारणाको आधारमा तिमी बच्चाहरूले आफ्नो उच्च तकदिर बनाउन सक्छौ?

उत्तर:- १- पहिलो निश्चय चाहिन्छ- म आत्मा हुँ। अब मैले शरीर छोडेर फर्केर घर जानु छ, त्यसैले यस दुनियाँ सँग दिल लगाउनु छैन। २- हामीलाई पढाउने र साथ लैजाने शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँको श्रीमतमा हामी चल्नु पर्छ। श्रीमतमा चलेर आफ्नो अथवा आफ्ना मित्र सम्बन्धीको कल्याण गर्नु छ। जो बच्चा श्रीमतमा चल्दैन वा जसलाई पढाउनेवाला बाबामा निश्चय छैन, ऊ कुनै कामको छैन। ऊ चल्दा-चल्दै हराउँछ। उच्च तकदिर बनाउन सक्दैन।

गीत:- ओम् नमो शिवाय...

ओम् शान्ति। बच्चाहरू बसेका छौ र जान्दछौ- बाबाको सामुने बसेका छौ। कुनै संन्यासी, उदासी मित्र सम्बन्धी आदिको सामुने त बसेका छैनौ। जान्दछौ- हामी वास्तवमा अति प्यारो बाबा, जसलाई जन्म-जन्मान्तर याद गर्छौ, उहाँको सम्मुख बसेका छौ। हामी पनि जीवन छँदै उहाँको बच्चा बनेका छौ। संन्यासीहरूका त शिष्य बन्छन्। रहन त आफ्नै घरमा रहन्छन् नि। उनीहरू शिष्य कहलाउँछन्, तर अनुसरण गर्दैनन्। तिमी बच्चाहरूले अनुसरण गर्नु छ। बुद्धिमा यो याद रहोस्- म आत्मा हुँ, जहाँ बाबा जानुहुन्छ, वहाँ हामी जान्छौ। निराकार बाबा परमधाम देखि यहाँ आउनु भएको छ, पतितलाई पावन बनाउन। आउनुहुन्छ पतित दुनियाँमा, पतित शरीरमा। जो पहिलो नम्बर पावन थिए, जसले ८४ जन्म भोगेका छन्, उनमा नै बसेर यो सबै सम्झाउनुहुन्छ। यहाँ धेरै बच्चाहरू बसेका छन्। शिक्षकले कुनै एकलाई मात्र पढाउँछन् र? भगवानुवाच केवल अर्जुन प्रति, यस्तो त हुन सक्दैन। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू बाबाको सामुने बसेका छौ। अरू कुनै पनि सत्सङ्गमा यस्तो सम्झिँदैन। तिमीलाई सम्झाइन्छ- तिमी अब फर्केर जानु छ। शरीरलाई त यहीं छोड्नु छ, त्यसैले देहको भान छोड्दै जाऊ। म यति राम्रो छु, धनवान छु- यो सबै छोड्नु छ। म आत्मा हुँ, यो निश्चय गर्नु छ। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै बाबाको साथमा जानु छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मलाई त देह-अभिमान हुन सक्दैन, किनकि मेरो आफ्नो देह त छैन। तिमीलाई पनि पहिला यो देह-अभिमान कहाँ थियो र। जब तिमी आत्मा मेरो पासमा थियौ, फेरि तिमीले ८४ जन्म पार्ट खेल्यौ। तिमीले भन्छौ- हामीले राज्य भाग्य लिएका थियौं, फेरि गुमायौं। अब फेरि तिमीलाई मुक्तिधाम वापस लैजान आएको छ। शरीरलाई त लैजान्। यो पुरानो शरीर हो, यसको भान बुद्धिद्वारा तोड्नु छ। रहनु पनि आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा छ। यो कुनै संन्यास मठ होइन। आफ्नो घरबारलाई पनि सम्हाल्नु छ, उनीहरूले त छोडेर जान्छन्। बाबाले बच्चाहरूबाट छुटाउनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले आफ्ना बच्चाहरूलाई याद दिलाऊ- शिवबाबालाई याद गर। सम्झाइराख ताकि उनलाई पनि शिवबाबा सँग प्यार होस्। शिवबाबा कति मीठा र प्यारा हुनुहुन्छ। सबैलाई यहाँ बसाइदियो भने बच्चाहरूलाई कसले सम्हाल्छ। यस्ता यहाँ धेरै बच्चाहरू छन्- जो यहाँबाट शरीर छोडेर जान्छन्, फेरि अर्को जन्म लिएर आउँछन् बाबा सँग वर्सा लिन, मिल्छन् पनि। यो निश्चय हुनु पर्छ- म आत्मा हुँ। यो शरीर छोडेर फर्केर जानु छ। यहाँ हाम्रो दिल लाग्दैन। संन्यासीहरू भन्छन्- ब्रह्म तत्त्वमा लीन हुन्छौं। अनेक मत-मतान्तर छन्,

यहाँ त एक बाबा हुनुहुन्छ। बाबा आउनु भएको छ, हामी बच्चाहरूलाई फर्काएर लैजान। सत्ययुगमा यी सबै धर्म थिएनन्। अहिले सत्ययुग स्थापना भइरहेको छ। अहिले बाबा अवतरण हुनु भएको छ। तिमी अहिले नयाँ बनिरहेका छौ। अवतरण एकको लागि भनिन्छ। धेरैले लेख्छन्— बाबा हाम्रो जीवनमा राम्रो परिवर्तन आएको छ। कहिले-कहिले थोरै क्रोध आउँछ। हो, बच्चाहरू यो त हुन्छ नै। बिमारी झट्टै कहाँ छुट्छ र! सबै गुण निस्कँदा-निस्कँदा निर्गुण बनेका छौ। अब सर्व गुणवान बन्नु छ। तिमीलाई अथाह धन मिल्छ। वहाँ लोभको त कुरै हुँदैन। यहाँ लोभवश कति चोरी आदि गर्छन्। हाकिमको लापर्बाहीले अन्नका गोदाम खराब हुन्छन्, फेरि जलाइदिन्छन्। यहाँ त मनुष्य भोकै मर्छन्। तिमीले सम्झन्छौ— हामीलाई शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ। पहिला जबसम्म कसैलाई यो निश्चय हुँदैन— शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, कुनै कामको नै हुँदैन। बाबाले सम्झाउनु भयो— तिमी आत्मा पतित बनेको छ। अहिले पावन बनिरहेको छ। श्रीमतमा अवश्य चल्नु छ। आफ्नो मत चलाउनु हुँदैन। मित्र सम्बन्धीहरूलाई श्रीमतद्वारा कल्याण गर्नु छ। पत्र लेख्नु छ। श्रीमतमा लेखेनौ भने अकल्याण गर्छौ। धेरै छन् जसले लुकाएर पत्र लेख्छन्। बाबा शिक्षक बस्नु भएको छ त्यसैले बाबालाई बताउनु पर्छ। बाबाले तिमीलाई यस्तो पत्र लेख्न सिकाउनुहुन्छ, जुन पढ्नेवाला रोमाञ्चित हुन्छ। बाबाले मनाही गर्नु हुन्न, तोड निर्वाह गर्नु छ। नत्र चेरिटी विगन्स एट होम कसरी हुन्छ? कति छन् जो श्रीमतमा चल्दैनन् त्यसैले हराउँछन्। तकदिरमा छैन भने चलन सक्दैनन्। यस्ता धेरै पुरुष आउँछन्, जसको स्त्री आउँदैनन्। मान्दैनन्। शिवबाबाले लेख्नुहुन्छ— तिमी त कमजोर छौ। उनलाई पनि सम्झाऊ। तिमीले त प्रतिज्ञा गरेकी थियौ— आज्ञा मान्छु भनेर। तिमीले आफ्नी स्त्रीलाई नै वश गर्न सक्दैनौ भने विकारलाई वश कसरी गर्न सक्छौ? तिमी कर्तव्य हो स्त्रीलाई आफ्नो हातमा राख्नु, प्यारले सम्झाउनु। शास्त्रहरूमा यी सबै यस समयका कुरा लेखिएका हुन्। तिमी ब्राह्मणहरू पनि पहिला बुद्ध थियौ। अहिले बाबाले बुद्धिमान बनाउनु भएको छ।

तिमीलाई थाहा छ— शिवबाबाले ५ हजार वर्ष पहिला यस्तै पार्ट खेल्नु भएको थियो। यसरी नै सम्झाउनु भएको थियो। यी ब्रह्माले पनि बुझिसकेका छन्। तिमीले अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। जसले राम्रो सँग सेवा गर्छ, उनै फरिश्ता बन्छन्। यदि हिसाब-किताब रह्यौ भने सजाय खानु पर्छ। अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ। शिवबाबाले तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ। यस्तो नसम्झ ब्रह्माले सुनाउनुहुन्छ। शिवबाबाले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अब नाटक पूरा हुँदैछ। तिमीले म सँग योग लगायौ भने पवित्र बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ— अहिले साजन लिन आउनु भएको छ र तिमीलाई पढाउनु पनि हुन्छ। कति आश्चर्य छ। तिमी कति सौभाग्यशाली छौ, एकको श्रीमतमा चल्नु पर्छ नि। भन्नुहुन्छ— तिमी सबै भन्दा श्रेष्ठ हो। म श्री श्री हुँ। तिमीलाई श्री-श्री श्रेष्ठ बनाउँछु। श्रेष्ठ दुनियाँ बनाउँछु। यहाँ कति पतित छन् र आफू माथि श्रीको उपाधि राख्न लगाउँछन्। तिमीले रावणमाथि विजय प्राप्त गर्दै जान्छौ। तिमी आत्मा रूपी सुईमा खिया लागेको छ। अब चुम्बक आएर सफा गर्नुहुन्छ। सफा भयो भने साथ जान्छौ, खिया निकाल्नको लागि बाबालाई याद गर। माताहरूले श्रीकृष्णको मुखमा मक्खन देख्छन्। त्यो हो स्वर्गरूपी मक्खन। दुई बिरालो आपसमा लड्छन्, मक्खन श्रीकृष्णलाई नै मिल्छ। श्रीकृष्णले एकलै कहाँ राज्य गर्छन्! सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी घराना चल्छ। त्यसपछि फेरि राजाहरूको घराना आउँछ। उनीहरू पनि धेरै पछिसम्म चलिरहन्छन्। पछि प्रजाको प्रजामाथि राज्य हुन्छ।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— बाबाले हामीलाई पार्ट खेलन पठाउनु भएको थियो। स्वर्गमा हामी धेरै सुखी थियौं। २१ जन्मको वर्साको यहाँ नै गायन छ। ती कन्याहरूले २१ जन्मको लागि वर्सा दिलाउँछन्। बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनुहुन्छ, तैपनि कसै-कसैको पुरानो सडेको अवगुण निस्कदैन। बाबा ठूलो मार्शल पनि हुनुहुन्छ। बाबाको साथमा धर्मराज पनि छन्। यदि श्रीमतमा चलेनौ भने उहाँको दाहिने हात धर्मराज पनि छन्। बाबाको गोदमा जन्म लिएर फेरि वहाँ गएर मर्छन्, त्यसैले कति घाटा पर्छ। श्रीमतमा चल्दैनन् भने मर्छन्। कति सम्झाउँछु— केवल बुद्धिले सम्झ, बाबा म हजुरको हुँ। यतिबेला दुनियाँ सारा पत्थर बुद्धि छ। यी बाबाले पनि भन्छन्— मैले शास्त्र आदि पढेको थिएँ, केही जान्दैनथे। यदि कसैले भन्छ— मलाई यो शिक्षा गुरुद्वारा मिलेको हो, त्यसोभए के गुरुद्वारा शिक्षा एउटालाई मात्र मिल्छ र? गुरुका शिष्य त धेरै हुन्छन्। यदि गुरुको शिक्षा लिएको हुन्थ्यो त गुरुको पदवी पनि लिनु पर्ने हो। यो कुरा नै बेग्लै छ। शिवबाबाले यिनीद्वारा शिक्षा दिएर सबैबाट बुद्धियोग हटाउनु हुन्छ। एकै पटकमा सबैथोक छुटाई दिनुभयो। धेरै बच्चाहरूले पनि यस्तै गरे। भट्टी बन्नु थियो। पाकिस्तानमा बच्चाहरूको कति सम्हाल भयो। बुद्धिमानको बुद्धि बाबा बस्नु भएको थियो। हामीले पाकिस्तान सरकार सँग भन्थ्यौं— अनाज राम्रो मिल्दैन। तुरुन्त हाकिमले भनिदिन्थे— जे चाहियो मन परेको लैजानुहोस्। बुद्धिको ताला खोल्ने वाला बाबा हुनुहुन्थ्यो। सहन त केही गर्नुपर्छ। कुमारीहरूले कति कुटाइ खान्छन्। कति याद गर्छन्। बाबा कमाल छ हजुरलाई, हामीलाई ईश्वरीय चिट्ठा मिल्छ। बच्चाहरू कति मीठो बन्नु छ, प्यारले चलनु छ। घरकालाई पनि उठाउनु छ। रचयिता यदि भागे भने रचनाको के हाल हुन्छ! यहाँ संन्यासीहरूको यो पार्ट थियो। त्यतिबेला पवित्रताको आवश्यकता थियो। यो सारा खेल बनेको छ। सारा राजधानी यहाँ स्थापना भइरहेको छ। सत्ययुगमा पतितलाई पावन बनाइदैन। यो संगमयुग नै प्रख्यात छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले पहिले पनि भनेको थिएँ कल्प-कल्पको संगमयुगमा आउँछु। उनीहरूले फेरि युगे-युगे, कुर्म मत्स्य अवतार लेखिदिएका छन्। मनुष्यले पनि सत्-सत् भनी रहन्छन्। रावण राज्य हो नि। संन्यासीले सदैव शान्ति माग्छन्, सुखलाई मान्दैनन्। भन्छन्, ज्ञान ठीक छैन। दुनियाँमा सुख छ कहाँ? राम हुँदा रावण पनि थियो। कृष्ण हुँदा कंस पनि थियो। स्वर्गमा अपार सुख थियो। कृष्णलाई कति प्यार गर्छन्। उनी त स्वर्गमा नै मिल्छन्। यो त अहिले तिम्रो मनोकामना पूर्ण हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— बाबाले कृष्णपुरीमा लैजानको लागि पुरुषार्थ गराइरहनु भएको छ। बाबा सँग सच्चाई-सफाई धेरै चाहिन्छ। लुकाउनाले धेरै नोक्सान हुन्छ। नसुनाउँदा भूल वृद्धि हुँदै जान्छ। बाबाले कदम-कदममा श्रीमत दिनुहुन्छ, फेरि पनि कोही सल्लाहमा चल्दैन भने बाबाले के गर्ने?

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी ईश्वरीय सन्तानमा बडो सभ्यता र समझदारी चाहिन्छ। धेरै प्यारले तिमीले सबैलाई बाबाको पहिचान दिनु छ। सोध्छन्— परमपिता परमात्मा सँग तिम्रो के सम्बन्ध छ? उहाँ त स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ, त्यसैले स्वर्गको मालिकपनको वर्सा हुनुपर्छ। तिमीलाई वर्सा मिलेको थियो, गुमायौ फेरि तिमीलाई दिन्छु। यी लक्ष्मी-नारायण, यहाँको लक्ष्य हो। बाबाले अवश्य सत्ययुगको नै राज्य भाग्य दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले सेवा गर्नु पर्छ। सबैलाई जीवन दान दिनु छ— २१ जन्मको लागि। तिमी नै महान् पुण्य आत्मा हौ। तिमी जस्तो पुण्य आत्मा कोही हुन सक्दैन। पुण्यको दुनियाँमा तिमी जानेवाला हौ, धेरै मीठो बन्नु छ। यहाँ हुनुहुन्छ, पतित-पावन बाप र दादा। बच्चाहरूलाई वेश्यालय देखि निकालेर शिवालयमा लैजानको लागि

आउनु भएको छ। यसलाई रौरव नर्क पनि भनिन्छ। यहाँ दुःख नै दुःख छ। बाबा आउनु भएको छ, दुःखधाम देखि निकालेर सुखधाममा लैजानको लागि। हामी यस्ता पारलौकिक माता-पिता सँग सदा सुख लिनको लागि, मिल्नको लागि आएका छौं। यो धेरै खुशीको कुरा हो। तिमीलाई खुशी छ— हामी शिवालय स्थापना गर्ने भोलानाथ भण्डारी बाबाको पासमा जान्छौं। याद पनि शिवलाई गर्नु छ, रथलाई गर्नु छैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा सँग सदा सच्चा रहनु छ, केही पनि लुकाउनु हुँदैन। धेरै-धेरै सभ्यता र समझदारीले चल्नु छ।
- २) २१ जन्मको लागि हरेकलाई जीवन दान दिने सेवा गरेर पुण्य आत्मा बन्नु छ। आत्मा रूपी सुईमा जुन खिया परेको छ, त्यसलाई यादको यात्रामा रहेर उतार्नु छ।

वरदानः— लाइट बनेर ज्ञान योगको शक्तिलाई प्रयोगमा ल्याउने प्रयोगी आत्मा भव

ज्ञानी-योगी आत्मा त बनेका छौं। अब ज्ञान योगलाई प्रयोगमा ल्याउने प्रयोगी आत्मा बन। जसरी विज्ञानका साधनहरूको प्रयोग लाइटद्वारा हुन्छ, त्यसैगरी शान्तिको शक्तिको आधार पनि लाइट हो। अविनाशी परमात्म लाइट, आत्मिक लाइट र साथ-साथै प्राक्टिकल स्थिति पनि लाइट। जब कुनै प्रयोग गर्न चाहन्छौ भने चेक गर— लाइट छ कि छैन? यदि स्थिति र स्वरूप डबल लाइट छ भने प्रयोगको सफलता सहज हुन्छ।

स्लोगनः— जीवनमुक्त अवस्थाको अनुभव गर्नको लागि विकल्प र विकर्मबाट मुक्त बन।